

هميشه حاجي بمانيم

هميشه

حاجي
بمانيم

تو بسنده: جواد محمدي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

همیشه حاجی بمانیم

نویسنده:

جواد محدثی

ناشر چاپی:

مشعر

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	همیشه حاجی بمانیم
۶	مشخصات کتاب
۶	اشاره
۸	گوهر معنویت
۱۰	نورانیت حج
۱۲	ارمغان سفر
۱۵	پاک ماندن
۱۷	عقب گرد، هرگز!
۲۰	حاجی ماندن
۲۵	درباره مرکز

همیشه حاجی بمانیم

مشخصات کتاب

سرشناسه : محدثی، جواد، ۱۳۳۱ -
 عنوان و نام پدید آور : همیشه حاجی بمانیم / جواد محدثی.
 مشخصات نشر : قم: نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاهها، دفتر نشر معارف، مشعر، ۱۳۸۸.
 مشخصات ظاهری : ۳۶ ص.: مصور.
 شابک : ۵۰۰۰ ریال: ۹۷۸-۹۶۴-۵۳۱-۲۲۹-۷
 وضعیت فهرست نویسی : فیپا
 موضوع : حج -- فلسفه
 موضوع : اخلاق اسلامی
 شناسه افزوده : نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاهها. دفتر نشر معارف
 رده بندی کنگره : BP۱۸۸/۹م۲۶/۱۳۸۸
 رده بندی دیویی : ۲۹۷/۳۵۷
 شماره کتابشناسی ملی : ۱۸۵۷۰۷۰
 ص: ۱

اشاره

ص: ۳

گوهر معنویت

بسم الله الرحمن الرحيم

به دست آوردن «گوهر» یک کامیابی است، نگهداری آن کامیابی بزرگتر.

اگر در میدان ارزش‌ها، «حالات معنوی» و «زلالی روح» و «تحول اخلاق» را هم در حدّ و جایگاه یک گوهر نفیس به شمار آوریم، آن وقت به پاسداری و مراقبت از آن هم جدی‌تر خواهیم اندیشید و آن را یک «تکلیف عقلی» خواهیم دانست. زائر خانه خدا و حرم پیامبر (ص)، وقتی به آن سرزمین می‌رسد و ایامی را مجاور «بیت الله الحرام» و زائر روضه نبوی و قبة الخضر می‌شود، از عطر

ص: ۴

معنویت سرشار می‌گردد، حسّ تقربّ به او دست می‌دهد، احساس «آسمانی شدن» پیدا می‌کند، رشته‌های وابستگی به خاک و خانه و مال و مقام گسسته می‌شود و لطافت روح خود را در آن ایام نورانی، وزش نسیمی از بهشت خدا می‌یابد و آرزو می‌کند که کاش پیوسته در آنجا بود و از برکات زیارت بهره‌مند می‌شد و هر صبح و شام در کنار کعبه، چهره بر زمین می‌نهاد و عبودیت خود را ابراز می‌کرد.

ولی ... چه می‌شود کرد؟ این روزها کوتاه و گذرا و اندک است و تشنگی زائر، بی‌نهایت. چگونه می‌تواند آن حال و هوای معنوی را که در «غربت مدنی» یافته است، در وطن هم داشته باشد؟ ماده نگه دارنده آن خواص و آثار در گنجینه روح چیست؟ و

ص: ۵

آیا می‌شود آن روزها و حالات خشیت و خشوع را «امتداد» داد و آن لذت از عبادت و انس با خدا و قرآن و عترت را «تکثیر» کرد؟

نورانیت حج

امام صادق (ع) می‌فرماید:

«الْحَاجُّ لَا يَزَالُ عَلَيْهِ نُورُ الْحَجِّ، مَا لَمْ يَذْنِبْ». (۱)

حاجی پیوسته از «نور حج» برخوردار است، تا وقتی که گناه نکند.

مفهوم این سخن آن است که «گناه» آفتی برای آن نورانیت و صفای باطنی است که در حج پیدا می‌شود و اکسیری که می‌تواند آن حال نوارانی را نگه دارد، «ترک گناه» است.

این همان تداوم یافتن نور

۱- فروع کافی، ج ۴، ص ۲۵۵.

ص: ۶

غربت در وطن و صفای حج در دیار خویش و همراه داشتن نسیم مشعر و عرفات در شهر و خانه و زندگی است. ابلیس همیشه در کمین است. او دشمن قسم خورده انسان است. یک لحظه هم از دام گستردن پیش پای انسان و تلاش برای اغوای او غافل نیست. یکی از مهم‌ترین سلاح‌های او برای شکار انسان، «غفلت» است؛ غفلت از خدا، از خود، از راه، از هدف، از آخرت، از شیطان، از بندگی خویش، از عاقبت گناه. کسی که گناه می‌کند، میدان را برای شیطان خالی گذاشته است و کسی که در میدان «جهاد نفس» و مقابله با تمنیات شیطانی مقاومت می‌کند، آن دشمن را به زمین زده است.

ص: ۷

آن نیست شجاعت که گلو چاک کنی مردانگی آنجاست که دل، پاک کنی
وقتی که به «باشگاه تقوا» رفتی ای کاش حریف نفس را خاک کنی

ارمغان سفر

راستی ... از سفر حج، چه ارمغان آوردی؟

بهترین ارمغان این سفر، همراه آوردن آن حالت‌های باصفا و پر معنویت ایام حج است.

وقتی که در منا و عرفات، یا در پای حجر الاسود و بر فراز کوه صفا اشک ریختی، وقتی در مطاف خانه خدا، ذکر گفتی و توبه کردی، وقتی در آن لحظات دل شکستن‌ها، با خدا و رسول آشتی کردی و به امام زمان (عج) قول دادی که پیرو شایسته و پای بند به دیانت باشی، آن حالت‌ها را تا کجا با خود داشتی؟
بعضی‌ها همین که از حالت احرام بیرون می‌آیند، از آن

ص: ۸

حال هم بیرون می‌آیند.

بعضی تا در مکه و مدینه‌اند، آنگونه‌اند، همین که پایشان به پلکان هواپیما رسید، آنچه را داشتند جا می‌گذارند.

بعضی تا چند روز پس از بازگشت به میهن، سایه‌ای از آن حال و هوا را با خود دارند.

بعضی هم چون در ایام سفر، «متحوّل» شده‌اند و «انقلاب روحی» یافته‌اند، دیگر به حالت قبلی بر نمی‌گردند، در دنیای جدید سیر

می‌کنند، عطر آن ایام را تا آخر عمر با خود دارند و نمی‌گذارند آن «نورانیت حج» دچار خسوف شود و آن روزهای روشن، شب

تار گردد.

در حدیث است که رسول الله (ص) فرمود:

ص: ۹

«لَا تَنْصَرِفُوا عَنِ الْمَشَاهِدِ إِلَّا بِتَوْبَةٍ وَأَقْلَاعٍ» (۱)

از مشاهد شریفه و زیارتگاه‌ها جز با توجه و دل‌کندن (از گناه و بدی) برنگردید.

یعنی این‌کننده شدن از گناه و بدی و رذائل، باید به عنوان بهترین ارمغان حضور زائر در این مکان‌های مقدّس همراه او باشد و آن را چون گوهری نگه دارد و از کف ندهد.

این کلام نبوی هم بسی آموزنده است که فرمود:

«إِذَا رَجَعَ الرَّجُلُ عَمَّا كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْمَعَاصِي، هَذَا عَلَامَةٌ قَبُولِ الْحَجِّ...» (۲)

هرگاه حاجی از گناهی که قبلاً انجام می‌داده، برگردد، این نشانه پذیرفته شدن حج

۱- احتجاج طبرسی، ج ۱، ص ۸۱.

۲- الجعفریات، ص ۶۶.

ص: ۱۰

است.

در حدیث دیگری است: حاجی وقتی «عرفه» را درک می‌کند، مشمول رحمت الهی گشته، آمرزیده و پاک می‌شود، مثل روز تولد از مادر.

حیف است که این پاکیزگی روح از دست برود و دوباره غفلت بر دل و جان سایه اندازد. راست گفته‌اند که:

مهم‌تر از پیروزی، نگه‌داری آن است.

مهم‌تر از حج و زیارت خانه خدا هم، حفاظت از دستاوردهای معنوی آن است که ثمره جهاد با نفس و مقابله با وسوسه‌های شیطانی است.

پاک ماندن

وقتی لباسی شسته شد و تمیز گشت، انسان برای تمیز نگه

ص: ۱۱

داشتن آن راغب‌تر است.

اما وقتی چند لکه بر آن چکید یا کمی چرک و کثیف شد، حساسیت برای تمیز ماندن آن کاسته می‌شود و انسان کمی بی‌خیال می‌شود.

حضور در کنار خانه خدا و انجام حج و عمره، روح و جان را پاک و لطیف می‌کند.

این تمیزی را باید حفظ کرد و از آلوده شدن دوباره جلوگیری نمود.

خدا وعده داده که زائران «بیت‌الله» را مشمول رحمت خویش سازد و بیامرزد. اگر غفلت شود، این طهارت و پاکیزگی روح از بین می‌رود و کدورت گناه بر دل‌ها سایه می‌اندازد.

تا چه حد، آن صفای به دست آمده از سفر حج را توانسته‌ای حفظ کنی؟

آن دست و صورتی که بر کعبه

ص: ۱۲

مقدس مالیدی و اشک ریختی، باید حرمت آن لحظات را نگه داری.

وقتی به دور کعبه طواف کردی، دیگر نباید مطاف تو مادیات باشد.

تو که به یاد هاجر و اسماعیل در «حجر اسماعیل» نماز خواندی و در پشت «مقام ابراهیم» دست به دعا برداشتی و چهره بر زمین

نهادی و در حرم پروردگار، به تلاوت «کلام الله» پرداختی، یعنی چند پله بالا رفتی.

مبادا دوباره پایین برگردی و از راه رفته و مسیر طی شده «رجعت» کنی و به عقب برگردی!

عقب گرد، هرگز!

تعبیری که امام صادق (ع) درباره حج و عمره به کار برده، اشاره به دستاوردهای نفیس این سفر زیارتی دارد.

ص: ۱۳

او حج و عمره را دو بازار از بازارهای آخرت می‌شمارد که رهاورد آن «غفران الهی» است.

ای تهی دست رفته در بازار ترسنت پرنیاوری دستار

نه تنها حج و عمره، بلکه کلّ زندگی دنیایی، بازاری است که عده‌ای موفق می‌شوند در این بازار، به تجارت آخرت پردازند و سودهای فراوان اخروی ببرند، عده‌ای هم سرمایه عمر و نیروی جوانی و امکانات خود را هدر می‌دهند و از بهره آخرت محروم می‌مانند.

تو اگر از آنانی که فرصت‌های مغتنم حضور در مکه و مدینه را غنیمت شمرده‌ای و بهره برده‌ای، مبادا که این دستاوردها را به فراموشی بسپاری و از این میهمانی، «برکات ماندگار» نداشته باشی.

ص: ۱۴

به فرموده حضرت سجاد (ع):

«حَقُّ الْحَجِّ أَنْ تَعْلَمَ أَنَّهُ وَفَادَةٌ إِلَى رَبِّكَ...» (۱)

حق حج آن است که بدانی این زیارت، ورود به آستان لطف پروردگار توست.

سوغات این سفر، دل پاک، گناهان آمرزیده، توبه مقبول، توفیق بندگی، تزکیه نفس و تمرین اطاعت فرمان حق است.

مگر نه اینکه عبودیت، انسان را به قرب خدا می‌رساند؟ پس نباید پس از آن قرب، دوباره دورشوی!

مگر نه اینکه عبادت، معراج مؤمن است؟ پس نباید پس از آن عروج، هبوط و سقوط کنی.

مگر نه اینکه زیارت بیت الله، چرخیدن بر گرد محور توحید و عمل بر مدار اخلاص است؟ پس نباید این محور و مدار را از

۱- بحار الانوار، ج ۷۴، ص ۴.

ص: ۱۵

ی

اد ببری و دچار ریا و ناخالصی شوی!

حاجی شدن در روز عید قربان و همراه با ذبح قربانی و تراشیدن سر، باید همراه با فدا کردن نفسانیات در پای اراده و امر خدا باشد و نهادن تیغ اخلاص بر حنجره ریا و زدودن همه تعلقات و تعینات و وابستگی‌های به غیر خدا. این مهم، جهاد و مراقبتی دائمی می‌طلبد، مثل مراقبت از یک قله فتح شده در عملیات نظامی.

حاجی ماندن

وقتی سخن از «حاجی ماندن» است، یعنی واپس‌گرایی نداشتن و راه پیموده شده به سوی نور و خدا را، دوباره به سوی نفس و ظلمت برنگشتن و میثاق بندگی را با معصیت، نشکستن.

ص: ۱۶

حفظ پیمان به آن است که با زبانی که «لیبک» گفتی، همچنان لیبک گوی حق باقی بمانی و دعوت نفس اماره و خواسته‌های نفس را جواب ندهی.

دستی را که به کعبه مالیده و با آن حجر الاسود را لمس کردی، پس از بازگشت از آن سفر به گناه و خیانت نگشایی.

چشمی را که با آن به کعبه نگریستی، به «نگاه حرام» نیالایی.

دلی که در مکه به یاد حق زلال شد و از خوف قیامت لرزید و خاشع گشت، دیگر دچار قساوت و غفلت نشود.

پایی که در مسیر «رمی جمرات» رفت و آمد داشت، یا میان صفا و مروه هروله کرد، یا به طواف کعبه گام زد، دیگر «راه حرام» را طی نکند.

اگر به قربانگاه رفتی، باید

ص: ۱۷

همه زندگیت یک قربانگاه شود که هر چه جز خدا را در پیشگاه «رضای الهی» قربانی کنی. حیف نیست که آن شفافیت روح، که دل را آماده پذیرش تجلی‌های عرشی می‌سازد، دوباره تیره شود و کدورت یابد؟ حضرت رسول (ص) فرمود:

«مَنْ حَجَّ هَذَا الْبَيْتَ فَلَمْ يَزِفْهُ وَلَمْ يَفْسُقْ، خَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ». (۱)

کسی که این خانه را حج و زیارت کند و از آن پس در پی گناه نرود و مرتکب فسق نشود، از گناهانش بیرون می‌رود و پاک می‌شود، همچون روزی که از مادرش متولد شده است.

آیا این یک نعمت و موهبت بی نظیر الهی نیست؟

حج، «چراغ راه» است. این

ص: ۱۸

چراغ را در روزها و شب‌های زندگی مان تا پایان عمر، روشن نگه داریم.

حج، ذخیره‌برداری معنوی برای پیمودن راه طولانی «از خود تا خدا» است. این ذخیره‌ها را در پیچ و خم روزم‌گی‌های زندگی جا نگذاریم.

اگر زندگی پس از بازگشت از این سفر، با قبل از سفر تفاوتی نکرده باشد، به معنای پرداختن به جسم حج و دورماندن از «روح حج» است، و دریغا که آن رنج‌ها و عبادت‌ها و حالت‌ها از دست برود.

نورانیت فراهم آمده از زیارت بیت الله را باید در رواق جانت همیشه تابنده نگاه داری، تنها در این صورت است که حج و عمره، می‌تواند چراغ راه و نیروی حرکت و توشه سفر باشد و ابراهیم خلیل، مقتدای

ص: ۱۹

حاجی گردد و صراط نورانی حضرت رسول (ص)، همواره پیش پای «زائر» باشد.

در یک کلمه، ترک گناه به فرموده حضرت رسول، نشانه قبولی حج است:

«آیَةُ قَبُولِ الْحَجِّ تَرْكُ مَا كَانَ عَلَيْهِ الْعَبْدُ مُقِيمًا مِنَ الذُّنُوبِ» (۱)

البته هیچ کس معصوم نیست و شیطان هم از انسان دست بر نمی‌دارد، اما شایسته است اگر زائر، پیش از این سفر، بر گناهای عادت داشته و انجام می‌داده (مُقِيمًا...) پس از حج، آن گناهان مستمر و عادت شده را ترک کند.

راستی ... هنوز که حاجی هستی و حاجی مانده‌ای؟ خدا را شکر.

این گوهر را از دست نده

۱- الحج و العمرة فی الكتاب والسنة، حدیث شماره ۷۴۱.

درباره مرکز

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیفزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی

دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند

مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه
 ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال
 دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان
 تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:
www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳-۲۳۵۷۰۲۳ (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور
 کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده ولی
 جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل
 و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق
 روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۶۲۳۱-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱
 ۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید
 ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده
 است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار
 شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است،
 هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی
 اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رسانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از
 پیروان ما را دارد، اما تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می دارد و با حجت های خدای متعال،
 خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رها کردن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی
 همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش
 از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند
 آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گامگاه

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

